

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Radana Malíka v právní věci stěžovatele **Q. N. N.**, zastoupeného Mgr. Darinou Kučerovou, advokátkou se sídlem v Děčíně, Masarykovo nám. 193/20, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti podané proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 20. 11. 2003, č. j. 36 Az 248/2003 – 30,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 20. 11. 2003, č. j. 36 Az 248/2003 – 30, odmítl návrh stěžovatele směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 10. 7. 2002, č. j. OAM-3050/VL-11-05-2002, kterým byla zamítnuta jeho žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud odmítl návrh podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen “s. ř. s.“), neboť stěžovatel neodstranil jeho vady ve lhůtě soudem stanovené.

V podané kasační stížnosti stěžovatel jako důvod jejího podání uvedl, že řízení vykazuje vady spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán vycházel, nemá oporu ve spisech a soud měl proto správní rozhodnutí zrušit. Nezákonnost usnesení krajského soudu spatřuje stěžovatel v tom, že mu nebyl ustanoven tlumočník. V této souvislosti odkázal na příslušná ustanovení o. s. ř., ze kterého plyne, že účastníku,

jehož mateřštinou je jiný než český jazyk soud ustanoví tlumočníka, jakmile taková potřeba vyjde v řízení najevo. Protože stěžovatel s napadeným usnesením krajského soudu nesouhlasí, žádal aby jej Nejvyšší správní soud přezkoumal z hlediska zákonnosti a dospěje-li k závěru, že kasační stížnost je důvodná, navrhl jeho zrušení. Současně požádal soud o odložení vykonatelnosti napadeného rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud přezkoumal v rozsahu a v mezích kasační stížnosti napadené usnesení a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Pokud stěžovatel namítal, že důvodem jejího podání je skutečnost, že řízení vykazuje vady spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán vycházel, nemá oporu ve spisech a soud měl proto správní rozhodnutí zrušit, tuto námitku považuje Nejvyšší správní soud za bezpředmětnou vzhledem k tomu, že žaloba byla krajským soudem odmítnuta, když trpěla takovými vadami, které bránily tomu, aby napadené správní rozhodnutí mohlo být meritorně přezkoumáno.

Pokud stěžovatel dovozuje, že mu měl být krajským soudem ustanoven v řízení tlumočník, Nejvyšší správní soud nezpochybňuje, že podle § 18 odst. 2 o. s. ř., který lze ve smyslu § 64 s. ř. s. přiměřeně použít i ve správním soudnictví, soud ustanoví tlumočníka účastníku, jehož mateřštinou je jiný než český jazyk, jakmile taková potřeba vyjde v řízení najevo, ale v projednávaném případě krajský soud neprojednával věc meritorně, ve věci nebylo nařízeno jednání, a proto nebylo třeba ustanovit tlumočníka. Krajský soud tak nepochybil, když stěžovateli tlumočníka neustanovil.

Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O stěžovatelem podaném návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud nerozhodl, protože věc byla vyřízena přednostně v souladu s ustanovením § 56 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s., když stěžovatel neměl ve věci úspěch a ministerstvu s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. dubna 2004

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu